

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 56.417 van 22 november 1995

A. 65.017/III-21.492

In zake : 1. **de Gemeente Sprimont**,
2. **DEFER** Jacques,
3. **DODET** Raymond,
4. **REMY** Roger,
5. **DERKENNE** Colette,
6. **DONNEAUX** Marcel,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick HENRY, advocaat,
place des Nations-Unies 7
4020 Luik,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd
door zijn Regering,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Etienne ORBAN de XIVRY,
advocaat,
route de Beusaint 29
6980 La Roche-en-Ardenne.

Tussenkomende partijen :

1. **de naamloze vennootschap
Belle Roche Sablar**,
die woonplaats heeft gekozen
bij
Mr. Pierre RAMQUET, advocaat,
place Ferrer 16-18
4000 Luik,
2. **de naamloze vennootschap
Gagneraud**,
3. **de naamloze vennootschap
Echobel**,

die beide woonplaats hebben
gekozen bij
Mrs. Lieve SWARTENBROUX en
Eric POTTIER, advocaten,
Brederodestraat 13
1000 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, XIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 7 augustus 1995 door de Gemeente Sprimont, Jacques DEFER, Raymond DODET, Roger REMY, Colette DERKENNE en Marcel DONNEAUX ingediende verzoekschrift met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 19 mei 1995 waarbij de Minister van het Waals Gewest belast met het leefmilieu een besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sprimont van 6 mei 1992 vernietigd heeft en aan de naamloze vennootschap Belle Roche Sablar een winningsvergunning heeft afgegeven met het oog op de exploitatie van een open kalkgroeve en van haar bijhorigheden, alle gelegen op de plaats genaamd "la Belle Roche" op het grondgebied van de gemeente Sprimont;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de nietigverklaring van dezelfde handeling vorderen;

Gezien de op 28 augustus, 4 en 22 september, en 6 oktober 1995 ingediende verzoekschriften, waarbij de naamloze vennootschap Belle Roche Sablar, de naamloze vennootschap Gagneraud en de naamloze vennootschap Echobel vragen als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding en in het beroep tot nietigverklaring;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer GILLIAUX,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 oktober 1995,
waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de
terechtzing van 20 november 1995;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen,
van het verslag en van de beschikking tot bepaling van
de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY,
staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. HENRY,
advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt,
van Mr. ORBAN de XIVRY, advocaat, die voor de verwerende
partij verschijnt, van Mr. RAMQUET, advocaat, die voor
de eerste tussenkomende partij verschijnt, en van
Mr. POTTIER, advocaat, die voor de tweede en de derde
tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer GILLIAUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de volgende, voor het
onderzoek van de vordering tot schorsing dienstige
feiten aan het geding ten grondslag liggen :

Op 20 januari 1988 verleent de Minister van
de Ruimtelijke Ordening, het Landleven en het Water voor
het Waalse Gewest op grond van de wetten op de mijnen,
groeven en graverijen, gecoördineerd op 15 september

1919, en van het koninklijk besluit van 15 april 1959 betreffende de toelating om graverijen te ontginnen, aan de N.V. Belle Roche Sablar "de vergunning om op verscheidene percelen gelegen op het grondgebied van de gemeente Sprimont kalksteen (...) te ontginnen en die ontginning uit te breiden" over andere percelen, waarbij de meeste percelen waarop die uitbreiding betrekking heeft alleen mogen worden ontgonnen "op voorwaarde dat de bestemming van dat gebied, dat thans een agrarisch gebied is, wordt gewijzigd".

Op 13 augustus 1991 dient de N.V. Belle Roche Sablar bij het gemeentebestuur van Sprimont een "aanvraag om winningsvergunning in voor de groeve van Belle-Roche te Sprimont". Daarin staat inzonderheid het volgende te lezen :

" De groeve wordt sinds het begin van deze eeuw ontgonnen, eerst voor klein graniet, daarna voor gebroken kalk en dolomiet; de gebouwen waarin de oude ovens ondergebracht waren, bestaan nog steeds.

Het huidige project heeft enerzijds tot doel de uitbreiding van het ontginningsgebied te vragen voor de percelen die ingesloten liggen in de oude open groeve, anderzijds om de installaties voor de verwerking van rotsstenen te vernieuwen : brekers, zeven, transportbanden en vultrechters.

De huidige apparatuur is volledig verouderd (...).

De aanvraag om uitbreiding van de winningsvergunning betreft percelen die ingesloten liggen in of die uitsteken in het ontginningsveld en op die manier de economische en rationele ontginning van de kalklaag hinderen.

In het raam van het ministerieel besluit van 20 januari 1988 waarbij de ontginning wordt toegestaan, voorziet het huidige project in de vervanging van de breekmachines die thans gebruikt worden.

(...)".

Van 18 september tot 17 oktober 1991 stelt het college van burgemeester en schepenen van Sprimont een hinderenquête in. In antwoord daarop ontvangt het college 2.106 brieven, 3 mondelinge grieven en 4 brieven die na de enquête zijn aangekomen.

Die bezwaren of opmerkingen betreffen, naast de hinder die een dergelijke ontginning gewoonlijk doet vrezen, de aanwezigheid van een prehistorische vindplaats die ontdekt is in 1980 binnen de omtrek van de ontginning, een omstandigheid die in de aanvraag om winningsvergunning wordt verzwegen.

Het met redenen omklede advies van de afdeling voorkoming van verontreinigingen en beheer van de ondergrond van het Ministerie van het Waalse Gewest, vereist bij artikel 9 van het besluit van de Waalse Executieve van 31 mei 1990 houdende uitvoering van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven, is uitgebracht op 4 maart 1992. Hoofdingenieur-directeur der mijnen COMILIA merkt erin onder meer op dat de aanvraag niet alleen betrekking heeft op een uitbreiding van de oppervlakte met 6 pct., doch ook op het geheel van de percelen waarvoor de vergunning voor de winning van een groeve onder de vroegere wetgeving gold, "om reden dat het ministerieel besluit van 1988 indertijd niet is aangevuld met een vergunning om het bodemreliëf te wijzigen"; dat hij eraan toevoegt dat het materieel en de wijze van ontginning radicaal verschillen van de vroegere methodes, en dat de verplichting om de plaats opnieuw aan te leggen na afloop van de exploitatie voor het gehele gebied geldt, zodat een volledig heronderzoek van het dossier nodig is. Hij verstrekt het volgende advies :

" Uit het gehele dossier, uit de resultaten van de hinderenquête en uit de zojuist uiteengezette overwegingen blijkt dat het project voor de

ontginning van een open kalkgroeve en haar bijhorigheden te Sprimont, enerzijds tot stand kan komen conform de wetsbepalingen van het Waalse Wetboek van Ruimtelijke Ordening en Stedebouw op voorwaarde dat eerst de bestemming wordt gewijzigd van de percelen die op het gewestplan van Hoei-Borgworm, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 20 november 1981, zijn ingedeeld bij een agrarisch gebied of bosgebied, en anderzijds zonder nadelige gevolgen voor het milieu.

Bovendien moeten de maatregelen, gepland in punt VII E.4. 1.4. van dit verslag, het mogelijk maken dat de ontginning van de groeve samengaat met de opgravingen op de prehistorische vindplaats van la Belle-Roche die ingesloten ligt in het gebied waarop de door de N.V. Belle Roche Sablar ingediende aanvraag tot winningsvergunning betrekking heeft.

Derhalve ben ik van oordeel dat er grond is om de gevraagde vergunning aan de aanvrager toe te kennen, op voorwaarde dat hij zich houdt aan (enerzijds) de speciale ontginningsvoorwaarden die in het volgende punt worden opgesomd en anderzijds aan de bepalingen die worden overgenomen in punt VII E.4. 1.4. van dit verslag".

Op 6 mei 1992 weigert het college van burgemeester en schepenen van Sprimont de gevraagde winningsvergunning, wegens het belang van de vindplaats, "een deel van het patrimonium van Sprimont", maar ook "een deel van het natuurlijk en cultureel patrimonium van de mensheid".

Op 25 mei 1992 stelt de N.V. Belle Roche Sablar beroep in bij de Waalse Gewestexecutieve tegen die weigering om haar de winningsvergunning toe te kennen.

Op 20 juni 1992 plaatst de Minister van het Waalse Gewest voor ruimtelijk ordening, huisvesting en begroting de vindplaats van de fossiele grot van "Belle-Roche" op de beschermingslijst, "wegens haar waarde op het gebied van prehistorische archeologie en paleontologie", overeenkomstig artikel 348 van het

Waalse Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedebouw en Patrimonium.

Op 8 december 1992 schrijft de directie ruimtelijke ordening en huisvesting van het Ministerie van het Waals Gewest het volgende aan het directoraat-generaal natuurlijke hulpbronnen en leefmilieu :

" (...) de door uw diensten overgezonden stukken verwijzen uitdrukkelijk naar de enkele percelen kadastraal bekend sectie 0, nrs. 756, 737, 746, 747, 751, 750a, 774E, 739A, 740, 741, 742, 745, 752A, 734, 735, 748E, 741. Die percelen bevinden zich hoofdzakelijk in een agrarisch gebied, eventueel met een gedeelte ervan in een ontginningsgebied, perceel 774E is opgenomen in een bosgebied en perceel 749 in een ontginningsgebied (zie kadastraal plan). Voor het geheel van de genoemde percelen kan geen winningsvergunning worden afgegeven, hetzij om zuiver planologische redenen (bestemming als agrarisch gebied of als bosgebied), hetzij wegens de noodzaak om te voorzien in een interne periferische bufferzone. De percelen 737 en 756 staan bovendien ingeschreven op de beschermingslijst inzake instandhouding van het patrimonium voorgeschreven bij artikel 348 (van het WWSROP). De niet uitdrukkelijk vermelde percelen 754 en 757 - die in een ontginningsgebied zijn opgenomen -, komen niet in aanmerking voor een winningsvergunning omdat zij ingeschreven zijn op de voornoemde beschermingslijst. Aangezien die percelen uitspringen in het ontginningsgebied, betwijfel ik of het mogelijk is de omringende terreinen te ontginnen zonder dat de op de beschermingslijst ingeschreven plaats schade ondervindt. Derhalve breng ik een ongunstig advies uit omtrent het door de N.V. Belle Roche Sablar ingestelde beroep".

Op 7 januari 1993 vernietigt de Minister van het Waalse Gewest belast met het Leefmilieu, de Natuurlijke Hulpbronnen en de Landbouw het besluit d.d. 6 mei 1992 waarbij het college van burgemeester en schepenen van Sprimont de aangevraagde vergunning weigert, en verleent hij aan de N.V. Belle Roche Sablar, onder de voorwaarden die hij preciseert, de winningsvergunning met het oog op de ontginning, voor

een onbepaalde tijd, van een open kalkgroeve en haar bijhorigheden.

Artikel 2 van de vergunning bepaalt dat de percelen die in een agrarisch gebied of bosgebied gelegen zijn, alleen mogen worden ontgonnen "op voorwaarde dat de bestemming van die gebieden (...) door een ingreep in het gewestplan wordt gewijzigd".

Artikel 9 bepaalt inzonderheid dat de ontginning van de groeve zo dient te geschieden dat de kadastrale percelen waarop de prehistorische vindplaats zich bevindt, intact blijven gedurende een periode van vijf jaar die ingaat op de datum van de toekenning van de winningsvergunning. In die periode zal de enige activiteit die verband houdt met de kalklaagontginning wat die percelen betreft, bestaan in de doortocht van gerei dat nodig is voor de ontginning en de prehistorische vindplaats zal volledig moeten zijn opgegraven, want daarna kan men zich niet meer verzetten tegen de kalklaagontginning of haar belemmeren.

Dat ministerieel besluit is vernietigd bij arrest nr. 47.834 van 10 juni 1994, voornamelijk om reden dat de bestreden winningsvergunning niet afgegeven was conform de voorschriften van het gewestplan Hoei-Borgworm, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 20 november 1981, daar zulk een overeenstemming zich eventueel pas zou hebben voorgedaan na wijziging van het gewestplan. Terwijl de verwerende partij gevraagd heeft dat indien de nietigverklaring wordt uitgesproken, deze zich zou beperken tot de vergunning in zoverre deze betrekking had op percelen waarop de exploitatie van een groeve onbestaanbaar was met de stedenbouwkundige voorschriften, heeft de Raad van State een volledige nietigverklaring uitgesproken, erop wijzend "dat de vergunning om een activiteit uit te oefenen geenszins

prejudicieert op de economische resultaten welke ze geacht wordt te boeken; dat de overheid echter zou te kort schieten in haar taak om het algemeen belang te beschermen en afbreuk zou doen aan het evenredigheidsbeginsel indien zij toestemming zou verlenen tot het uitoefenen, om redenen die niet getuigen van een genoegzaam en redelijk belang, van de activiteiten die uit de aard der zaak schadelijk zijn voor derden en het leefmilieu onomkeerbaar verwoesten; ... dat de te exploiteren oppervlakte weliswaar natuurlijk kan worden opgedeeld, doch dat de gezamenlijke percelen waarop de bestreden vergunning betrekking heeft, economisch één geheel vormen ten aanzien waarvan niet is aangetoond dat de verwerende partij bij haar onderzoek voornemens was de exploitatie ervan toe te staan door de in een agrarisch gebied en in een bosgebied gelegen percelen ervan los te koppelen; ... dat indien de Raad van State een beperkte vernietiging zou hebben uitgesproken, hij zijn beoordeling in de plaats zou stellen van die van de administratieve overheid, wat hij niet mag doen."

In een brief gedateerd 23 maart 1995 heeft professor Cordy van de Universiteit van Luik, die de paleontologische opgravingen heeft geleid in de in 1980 ontdekte grot, erop aangedrongen dat de kadastrale percelen 754 en 737 moesten worden beschermd. Hij was van oordeel dat een landmeter de percelen moest afpalen. Wat het voertuigenverkeer betreft, vroeg hij dat "de baan ten westen van de opgravingen en aan de rand van de hoofdvoorzijde van de groeve" wordt gebruikt. Hij beschouwde ook dat door gespecialiseerde diensten studies moesten worden uitgevoerd teneinde de weerslag van de mijnontploffingen na te gaan over het geheel van de paleontologische vindplaats en de omvang te bepalen van de hinder die de opgravers, de vorsers en de bezoekers zullen ondervinden. Ten slotte vroeg hij dat

de exploitanten van de groeve aanvullende verzekeringen zouden sluiten om de risico's te dekken die ze zullen doen lopen aan de personen die op die plaats werken, alsook aan de bezoekers.

De bestreden handeling is vastgesteld op 19 mei 1995.

Artikel 1 van die handeling stelt dat "het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sprimont van 6 mei 1992 dat de gevraagde vergunning weigert, wordt vernietigd", en artikel 2 bepaalt dat de winningsvergunning aan de N.V. Belle Roche Sablar voor een onbepaalde tijd toegekend wordt voor de kadastrale percelen die erin worden opgesomd, en waaronder noch de percelen voorkomen die in een bosgebied of in een agrarisch gebied gelegen zijn, noch de percelen 754 en 737 waarop zich de paleontologische vindplaats bevindt; er wordt evenwel gewezen op het feit dat voor perceel 754 een recht van doorgang ter bede wordt toegestaan.

Artikel 5 bepaalt verscheidene exploitatievoorwaarden. Dit artikel stelt dat de omtrek van de percelen waarvan sprake is in de vergunning, afgepaald wordt door een beëdigd landmeter. Het legt de exploitant eveneens de verplichting op de nodige maatregelen te nemen om te voorkomen dat graafspecie, modder en slib schade veroorzaken aan de aangelande eigendommen, aan de rijweg, wegen en waterlopen, en verplicht hem indien nodig ze te verwijderen en de toegangswegen en de brug van Scay schoon te maken indien zulks nodig blijkt. De mijnontploffingen moeten aldus plaatsvinden dat het risico op opspringende stenen of trillingen die het milieu kunnen schaden, verminderd wordt. Vóór de exploitatie moet met de aangelande eigenaars contact worden opgenomen teneinde een

plaatsbeschrijving van hun goederen op te maken. De boorinstallaties moeten indien nodig uitgerust worden met een systeem van stofwering. De brekers en zeven moeten in een afgesloten ruimte worden ondergebracht en eveneens worden uitgerust met apparatuur bestemd om de emissie van stof te verminderen. De installaties die lawaai veroorzaken, moeten worden ondergebracht in gesloten gebouwen die indien nodig geluiddicht worden gemaakt, teneinde geluidshinder te verminderen. Geluidscontroles moeten worden uitgevoerd, die zo nodig leiden tot de uitvoering van een verbeteringsplan.

Artikel 6 bepaalt dat de exploitatie aldus moet geschieden dat de percelen 737, 754, 755, 756 en 757 intact blijven. Vooraleer de groeve opnieuw wordt geëxploiteerd, moet een plaatsbeschrijving worden opgemaakt, die na afloop van de eerste vijf gezamenlijke ontploffingen wederom moet worden gecontroleerd. Dit artikel schrijft voor dat de doorgang van het voertuigenverkeer bij voorkeur ten westen van de opgravingen moet geschieden, op perceel 754, op het gedeelte begrepen tussen de huidige voorzijde van de groeve en een strook die vijf meter achteruit ligt ten opzichte van de voorzijde. Deze grens moet vóór de exploitatie op specifieke wijze worden afgepaald. Evenwel wordt toegestaan dat de doorgang indien nodig ook wordt aangelegd ten zuiden van de opgravingen, aan de "chemin de Fonteny".

Deze vergunning is op 6 juni 1995 ter kennis gebracht van de gemeente Sprimont, en zij is door de gemeente aangeplakt vanaf 12 juni 1995.

Overwegende dat de naamloze vennootschap Belle Roche Sablar, de naamloze vennootschap Gagneraud en de naamloze vennootschap Echobel bij verzoekschriften ingediend op 28 augustus en 4 en 22 september 1995

vragen als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat de eerste de begunstigde is van de bestreden handeling; dat de overige twee betrokken zijn bij de exploitatie die bij deze handeling wordt toegestaan; dat er grond is om die verzoeken in te willigen;

Overwegende dat de naamloze vennootschap Gagneraud en de naamloze vennootschap Echobel bij een op 6 oktober 1995 ingediend verzoek vragen als tussenkomende partij te mogen optreden in de rechtspleging tot nietigverklaring; dat er grond is om die verzoeken in te willigen;

Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel ontleen aan de schending van artikel 14, §§ 1 en 2, van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven, van de artikelen 2, 3, 5, 6, 7, 10 en 13 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31 mei 1990, aan onbevoegdheid en aan schending van het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad van State; dat zij eraan herinneren dat de vergunningaanvragers in het bij het gemeentebestuur ingediende project en tijdens de hele duur van de administratieve procedure erop aangedrongen hadden dat het onmogelijk is de onderneming te doen renderen indien het niet is toegestaan de in een agrarisch gebied gelegen percelen te exploiteren; dat zij eveneens beklemtonen dat de Raad van State de nietigverklaring van het volledige besluit verantwoord heeft door die economische onuitvoerbaarheid aan te halen; dat zij opmerken dat de bestreden handeling het oorspronkelijke project grondig heeft gewijzigd door inzonderheid de exploitatie van de in een agrarisch gebied gelegen percelen te weren; dat zij eruit afleiden dat de verwerende partij een project, ten aanzien waarvan de Raad van State erkend heeft dat het onverdeelbaar was, niet mocht splitsen; dat zij eraan

toevoegen dat het op zijn minst opnieuw moest worden voorgelegd aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre het niets meer gemeen had met de oorspronkelijk ingediende aanvraag;

Overwegende dat de Raad van State zich bij arrest nr. 47.834 niet heeft uitgesproken over de levensvatbaarheid van de exploitatie in het geval waarin de in een agrarisch gebied of in bosgebied opgenomen percelen eruit zouden zijn verwijderd; dat het hem niet toekwam zich uit te spreken over dat vraagstuk, dat ter beoordeling van het actieve bestuur staat; dat de verwerende partij, door te oordelen dat gelet op het weglaten van de percelen die in een agrarisch gebied en in bosgebied gelegen zijn, en op het uitsluiten van perceel 772B, dat nochtans in een ontginningsgebied is opgenomen, het vraagstuk van de economische levensvatbaarheid van de onderneming in diezelfde veronderstelling heeft onderzocht en die levensvatbaarheid in de uitoefening van de beoordelingsbevoegdheid waarover zij beschikt, heeft kunnen aannemen zonder het door de Raad van State gewijsde te overtreden of een kennelijke beoordelingsfout te begaan;

Overwegende dat geen enkele regel de overheid verbiedt om, wanneer zij een exploitatievergunning afgeeft, uit eigen beweging of op verzoek van de aanvrager het onderwerp van de aanvraag te wijzigen, voor zover die wijzigingen niet fundamenteel zijn of pogen tegemoet te komen aan de bezwaren en opmerkingen gemaakt in de loop van de administratieve procedure; dat in het onderhavige geval de voor exploitatie vatbare gronden met een derde (9 ha 40 a) zijn verminderd ten opzichte van de totale oppervlakte die oorspronkelijk in het vooruitzicht was gesteld (27 ha 45 a 72 ca), wat weliswaar niet te verwaarlozen is, doch de aard van het project niet

ingrijpend wijzigt, noch de hinder vergroot die het aan derden kan toebrengen; dat voorts aldus is besloten teneinde tegemoet te komen aan één van de bezwaren gemaakt tijdens het openbaar onderzoek, dat bepaaldelijk betrekking had op het opnemen, onder de voor exploitatie vatbare percelen, van gronden gelegen in een agrarisch gebied of in bosgebied; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een tweede middel ontleen aan de schending van de artikelen 3, 5, 6, 7 en 8 van het besluit van de Waalse Gewest-executieve van 31 mei 1990 houdende uitvoering van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven; dat zij aanvoeren dat de Raad van State bij arrest nr. 47.834 beschikt heeft dat de door de N.V. Belle Roche Sablar ingediende aanvraag een nieuwe aanvraag om winningsvergunning vormde, terwijl het document van aanvraag zich aandienende als een aanvraag om uitbreiding van een vorige vergunning; dat zij eruit afleiden dat dit document niet in overeenstemming was met het bepaalde in het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31 mei 1990, inzonderheid met artikel 3, dat voorschrijft dat elke aanvraag om winningsvergunning onder meer de vermelding bevat van de aard en het onderwerp van de geplande ontginning (2°) en de lijst van de kadastrale percelen waarop de geplande ontginning zal worden uitgevoerd (5°); dat zij eraan toevoegen dat artikel 6 van hetzelfde besluit bepaalt dat de vergunningsaanvraag en de daarbij gevoegde plannen tijdens het openbaar onderzoek door alle betrokkenen moeten kunnen worden geraadpleegd; dat zij eruit afleiden dat de betrokkenen niet met kennis van zaken hun opmerkingen hebben kunnen maken en die bewering baseren op een brief van de vzw Belle Roche 500.000 aan de minister, gedateerd 29 september 1992;

Overwegende dat de N.V. Belle Roche Sablar haar project weliswaar heeft voorgesteld als een "uitbreiding van het ontginningsgebied" en als een "vernieuwing van de installaties voor de verwerking van de rotsstenen", doch dat de aanvraag om winningsvergunning niettemin betrekking had op de groeve in haar geheel; dat de N.V. Belle Roche Sablar in haar aanvraag immers het geheel van "de percelen waarop de exploitatie zal worden uitgevoerd" heeft aangegeven, met inbegrip van die bedoeld in de vergunning van 1988; dat het exploitatieprogramma geen enkel onderscheid maakt en betrekking heeft op alle percelen, en dat de verschillende plannen gevoegd bij het project, dat overigens voorgesteld wordt onder de benaming van een "aanvraag om winningsvergunning", eveneens zonder enig onderscheidsteken betrekking hebben op de groeve in haar geheel; dat aan de aard van de voorgenomen exploitatie talloze malen herinnerd is in de loop van de procedure; dat eruit voortvloeit dat de twee weglatingen die in het middel aan de kaak worden gesteld, de overheid niet hebben kunnen misleiden omtrent de aard van de aanvraag; dat de gemeente of het Gewest de aanvraag op geen enkel ogenblik behandeld hebben als een aanvraag om uitbreiding; dat de brief van 29 september 1992, die de vzw Belle Roche 500.000 aan de minister had gericht, hooguit aangeeft dat deze vereniging zich zou hebben vergist in de aard van de aanvraag, doch niet dat ook de verwerende partij zich daarin zou hebben vergist; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een derde middel ontleen aan de schending van artikel 14, § 3, van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven, en van het besluit van 31 oktober 1991 tot uitvoering van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest; dat zij beklemtonen dat voor "de

toepassing van die bepalingen alleen de gegevens die de aanvragers van de vergunning tot staving van hun aanvraag hebben ingediend, in aanmerking komen om de criteria inzake de toepassing van die bepalingen te onderzoeken"; dat zij in een eerste onderdeel uit de omstandigheid dat de oppervlakte van exploitatie opgegeven bij de indiening van de aanvraag ten minste 28 hectare bedroeg, alsmede uit artikel 14, § 3, van het decreet op de groeven en uit punt 2, vijfde lid, van bijlage II bij het besluit van 31 oktober 1991 afleiden dat omtrent het betwiste project een milieu-effectonderzoek moest worden ingesteld; dat zij in een tweede onderdeel betogen dat het milieu-effectrapport onvolledig was, daar het geen enkele verwijzing bevatte naar de archeologische vindplaats van Belle Roche, terwijl de richtlijn van de Raad van de EEG van 27 juni 1985 voorschrijft dat als factor bij de beoordeling onder meer het "culturele erfgoed" geldt;

Overwegende dat artikel 14, § 3, van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven voorschrijft dat de "Executieve (...) de procedure en de modaliteiten inzake toekenning van de vergunning (bepaalt) met inbegrip van het openbaar onderzoek en van de milieu-effecten-onderzoeken voorzien door het decreet van 11 september 1985 tot organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest"; dat voor de beoordeling van de effecten van de ontginningsprojecten op het leefmilieu de artikelen 3, § 1, en 4, derde lid, van het besluit van 31 mei 1990 houdende uitvoering van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven verwijzen naar de bepalingen uitgevaardigd met toepassing van het decreet van 11 september 1985; dat artikel 9 van het besluit van 31 oktober 1991, dat het decreet van 11 september 1985 uitvoert, "elk project bedoeld in bijlage II dat het voorwerp is van een aanvraag van ten minste één van de in artikel 3 bedoelde administratieve

akten ..." van rechtswege onderwerpt aan een milieu-effectonderzoek; dat dit artikel 3 onder meer de "ontginningsvergunningen" vermeldt; dat in bijlage II de "groeven, zoals bepaald in artikel 2 van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven, waarvan de oppervlakte, met uitzondering van de bijhorigheden, 25 ha overschrijdt" worden vermeld;

Overwegende dat het besluit voorziet in de toepassing van het decreet van 11 september 1985 tot organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest, waarvan artikel 4 bepaalt dat "de afgifte van iedere machtiging wordt ondergeschikt gemaakt aan de aanwending van het systeem ter waardering van de weerslagen op het leefmilieu zoals dit door onderhavige verordening wordt voorzien"; dat dit decreet op zijn beurt de omzetting is van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, waarvan artikel 2, lid 1, eerste alinea, voorschrijft : "De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat, voordat een vergunning wordt verleend, de projecten die een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben, met name gezien hun aard, omvang of ligging, worden onderworpen aan een beoordeling van die effecten";

Overwegende dat noch de richtlijn, noch het decreet een milieu-effectonderzoek opleggen, dat het besluit van 31 oktober 1991 moet worden uitgelegd in overeenstemming met die teksten, waar het uit voortvloeit en waarvan het de strekking niet kan uitbreiden of wijzigen; dat het voorts onredelijk zou zijn de verplichting op te leggen dat eerst wordt voldaan aan de omslachtige en dure formaliteit van het instellen van een milieu-effectonderzoek vooraleer een vergunning wordt afgegeven waarvoor die formaliteit niet wordt

voorgeschreven, om de enkele reden dat de aanvraag die aan de vergunning ten grondslag ligt, betrekking had op een project waarvoor, indien het als zodanig was uitgevoerd, een milieu-effectonderzoek had moeten worden ingesteld;

Overwegende dat de bestreden handeling een groeve met een oppervlakte van zowat 18 hectare toestaat; dat, wat ook het onderwerp en de oorspronkelijke bedoelingen van de aanvrager van de vergunning hadden kunnen zijn, voor een dermate omvangrijk project voor een groeve geen milieu-effectonderzoek vereist is; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een vierde middel ontleen aan de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij betogen dat de bestreden handeling niet behoorlijk met redenen is omkleed in zoverre niet ingegaan wordt op de problemen die rijzen als gevolg van de noodzaak om de grot in stand te houden, in zoverre de kansen op barsten in de gierputten van landbouwer MAGAIN niet worden besproken en in zoverre de gewijzigde houding ten aanzien van de onverdeelbaarheid van het project niet wordt uitgelegd;

Overwegende dat van de 16e tot de 31e considerans in de aanhef van het bestreden besluit sprake is van de instandhouding van de paleontologische vindplaats; dat de 38e considerans handelt over de situatie van de gierput van landbouwer MAGAIN; dat van de 32e tot de 34e considerans van de bestreden handeling de economische gronden worden uiteengezet die het beperken van de exploitatie verantwoorden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst in het kort geding en in het beroep tot nietigverklaring, ingediend door de naamloze vennootschap Gagneraud en de naamloze vennootschap Echobel, worden ingewilligd.

De tussenkomende partijen beschikken vanaf de kennisgeving van dit arrest over een niet-verlengbare termijn van zestig dagen om hun middelen over de grond van de zaak uiteen te zetten of om ze in voorkomend geval aan te vullen.

Artikel 2.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de naamloze vennootschap Belle Roche Sablar, wordt ingewilligd.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op tweeëntwintig november 1900 vijffennegentig door :

de HH. HANOTIAU, staatsraad, wnd. voorzitter,
LEROY, staatsraad,
HANSE, staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.